

Hvad angaa de mere almindelige Betragtninger, der ere gjorte gældende i det sidste Punkt i Aktstykket, synes ogsaa disse at skyde over Maalet, naar Digeanlægene paa Lolland i Henseende til deres Betydning for Landet sammenstilles med andre Kystsikringer i Kongeriget og da navnlig paa Jyllands Vestkyst. Forholdene ere i saa Henseende formentlig forskelligartede i mere end en Retning. Medens Beskyttelsen paa det sidstnævnte Sted er af mere middelbar Natur og væsentlig tilsigter Sikring af Limfjordsbassinet, idet den umiddelbart beskyttede Kyststrækning kun er af ringe Værdi og neppe vilde have fristet nogen til at anvende synderlige Bekostninger paa en Bevaring af Landet, saaledes at Opgaven nødvendigvis her maatte blive Statens, drejer det sig paa Lolland om en umiddelbar Beskyttelse af udstrakte, mere værdifulde Jorder, hvor man derfor synes med Rette at have lagt en væsentlig Del af Byrden paa disses Ejere. Medens der hist staar andre Interesser i Forbindelse med Spørgsmaalet, saaledes Fiskeriet, Redningsvæsenet og Sejladsen, er der her alene Spørgsmaal om de tilgrænsende Lodsejeres Interesser. Medens der endelig i Havets Angreb det ene Sted ligger en stadig Fare for Bortskylning og saaledes for en Formindskelse af Statens Landomraade, tager Beskyttelsen det andet Sted kun Sigte paa den ifølge med særlige Naturbegivenheder indtræffende Oversvømmelse af de langs Havet liggende Arealer.

Hvad dernæst den paaberaabte Statshjælp til Sandflugtens Dæmpning angaar, maa det herved erindres, at der her netop kun er Spørgsmaal om Hjælp til Selvhjælp, idet Amtskommunen, vedkommende Sognekommune og de private tilsammen tage halv Part af Udgiften. At de ved Digerne for Havets Oversvømmelse sikrede Arealer — om indvundet Terrain er der væsentligst kun Spørgsmaal ved de forskellige større Inddæmningsforetagender, der skyldes vedkommende Interessenters eget Ønske om at faa de paagældende Arealer optagne i Digekomplekset mod Afholdelsen af de dermed forbundne Udgifter skulde kunne betegnes som ret værdiløse, kan neppe anses som rigtigt; det maa tværtimod paastaas, at Jordens Kultur er gaaet fremad ganske i Lighed med, hvad der tidligere tilsigtedes og ogsaa opnaaedes ved de lokale Diger, saaledes at hvad der før var sure Strandenge, nu gennemgaaende er brugtbart Pløjeland eller gode Engjorder, og hvad der tidligere henlaa som værdiløst af Havet til Dels overskyttet Land, nu yder i alt Fald taalelig Græsning. Foruden denne Værdiforøgelse have de umiddelbart ved Kysten liggende Ejendomme gennem Aarenes Løb yderligere haft en Fordel ved at være belastede med et ringe Hartkorn som Grundlag for Stats-, Amts- og Kommuneskatter. Muligt vil der med Skattereformen følge et forhøjet Skattepaalæg paa disse Ejendomme, men da Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 foreskriver Landejendommens Vurdering med de paa samme hvilende faste Byrder, vil Digeskatten formentlig være at tage i Betragtning, saaledes at den deraf følgende Forringelse af Ejendommens Værdi i Handel og Vandel vil medføre en forholdsmæssig Nedgang i Ejendomsskylden. For den i Reglen i længere Afstand fra Kysten beliggende højere Jords Vedkommende kan der naturligvis, afset fra mulig forbedrede Afvandsingsforhold, vanskeligere paapeges en ved Digeanlægene direkte opnaaet Værdiforøgelse; men den indirekte Fordel, som Digerne byde ved at give en Beskyttelse, der, om den end ikke frembyder fuld Sikkerhed mod Stormfloder af det Omfang som den i 1872 indtrufne, dog under Forhold, hvormed der sædvanlig kan regnes, vil være tilstrækkelig effektiv til Beskyttelse af Liv og Ejendom, bør ikke agtes ringe, i hvilken Henseende det særlig skal fremhæves, at der først herved er skabt Grundlaget for et normalt Forløb af den i den sidste Menneskealder ved Landbrugets Udvikling paakrævede større Prioritering af Ejendomme, ligesom ogsaa Betingelserne for deres Omsætning i det hele ere blevne gunstigere ved, at der som Følge af de nu bestaaende stabile Kystforhold har kunnet regnes med bestemte tilstedeværende Værdier, med Undgaaelse af den tidligere paa denne Egn kendte Fluktuation i Ejendomspriserne.

Naar endelig Indlægget sammenfatter de saaledes fra forskellig Side hentede Argumenter i et Kærnepunkt, nemlig Digerens Anlæg paa for dybt Vand uden Fladstrand og tillægger Statens Repræsentanter Ansvaret herfor, maa det med Hensyn hertil oplyses, at ogsaa denne Paastand forgæves søger sin Støtte i de virkelige Forhold. Det viser sig tværtimod, at de egentlige Havgiger, der med Front mod Østersøen ere beliggende langs Sønderstranden i en Længde af ca. 5 Mil — naar undtages kortere Strækninger, i alt paa ca. 5,000 Fod, over Minderne ved Brundragene, Syltholm og ved Kramnitze samt over nogle Aaløb, hvor Diget har maattet føres over Vand —